

Rumuz: Seyyah

İLİM İRFAN DİYOR ULUMUZ

Gördük 'marifet'i, 'tarikât' ile
Hünkârdan öğütler aldık da geldik
Erdik 'şeriat'a, 'hakikat' ile
İlim deryasına daldık da geldik

Pir Hacı Bektaş'ım bir ulu katta
Yazmış ahvalleri; has 'Makalat'ta
Vücuda can veren damardan tut da
Yüreğimize dek dolduk da geldik

Dört Kapı Kırk Makam; rehber eyledik
Münafığa ne şah ne de bey dedik
Ehlibeyt aşkıyla deyiş söyledik
Muhabbet sazını çaldık da geldik

Her dem ilim irfan diyor ulumuz
Gerçekler demine çıkar yolumuz
Haraca harama gitmez elimiz
Merdan otağında kaldık da geldik

Her cana sevgimiz vardır imanda
Ariften feyz aldık, biz her limanda
Savrulduk yabana, kimi zamanda
Susuz çiçek gibi solduk da geldik

Nadan kalesinde sur delik deşik
Ne kapısı kalmış ne de bir eşik
İnsan-ı kamile nur olan ışık
Özümüzü Hak'ta bulduk da geldik

Kör kuyuya attık kibri, övgüyü
Başlara taç ettik, türlü bilgiyi
Barış için tüm cihana sevgiyi
Güvercin gününde saldı da geldik

Karanlık ateşin sinsi külüne
Sevgi suyu serptik, nefret çölüne
Işık saçan her bir kültür gölüne
İlmin mayasını çaldık da geldik

..... Kırk Makam Dört Kapısında
Hoşgörüyü bulduk her cephesinde
Aydınlık ellerle yoz tepesinde
Ayrık otlarını yolduk da geldik